

FÖLDESI HÍRLEVÉL

2011. AUGUSZTUS

KÖZÉLETI LAP

KÜLÖNSZÁM

Kedves Olvasó!

Ön most a Földesi Hírlevél egy olyan számát olvashatja, amelynek minden egyes cikkét vendégszerzők írták. Újságírók, újságírójelöltek és az újságírás iránt érdeklődők: kivétel nélkül olyanok, akiknek a lelkesedése és a hozzáállása megfelel a legprofibb tollforgatókéénak. Sőt!

A Magyar Újságírók Országos Szövetségének Helyi Lapok Szakosztálya és a Média Provincia Kulturális Egyesület – Földes Nagyközség Önkormányzata és a MÜOSZ támogatásával, a Bálint György Újságíró Akadémia szakmai egyetértésével, nem utolsósorban pedig a földesiek kiváló vendégszerzetével – azért szervezte meg 2011 augusztusában a településmarketing és média témájú képzést, hogy hozzájáruljon a települési önkormányzatok, a közművelődési intézmények, a civil szervezetek kommunikációs tevékenységének, valamint a helyi lapok, a települési honlapok, a helyi televíziók és rádiók sajtószakmai munkájának erősítéséhez. Meggyőződésünk, hogy a sikeres kommunikáció nemcsak a kisvárosok és a községek versenyképességet erősíti, hanem a helyi nyilvánosság, a társadalmi párbeszéd javításához, a helyi közösségek erősítéséhez is elengedhetetlen. Bízunk benne, hogy az itt megtanultakat hasznosítva egyre több jó színvonalú helyi kiadvány, internetes portál vagy éppen közösségi blog indul el a jövőben, s ad tájékoztatást e településeken élők számára.

A képzésben részt vevők – nyolc megye településeiről érkezve – az újságkésztés elméleti tudnivalóinak elsajátításán túl a gyakorlatban is kipróbálhatták magukat. Az ő munkájukat és lelkesedésüket dicséri ez a kiadvány.

Gönczi Mária képzésvezető

A tettek embere

Interjú Jeneiné dr. Egri Izabella polgármesterrel

Jeneiné dr. Egri Izabella már a második polgármesteri ciklusát viszi Földesen. Munkáját szívvel-lélekkel végzi: az élete része. Legfontosabb eredményeiről és a település fejlesztésével kapcsolatban körvonalazódó tervekről kérdeztük.

– Tiszteletre méltó a szerénység és küldetéstudat, amivel a munkájához viszonyul. Kérem, meséljen: milyen Földes polgármestereinek lenni?

– Polgármesternek lenni nagy megtiszteltetés, azonban nehéz is, hiszen igen sokrétű tevékenység. A protokolláris feladatok ellátása és a testületi ülések levezénylése csu-

pán a jéghegy csúcsa. A fejlesztések előmozdítása, a kivitelezőkkel, tervezőkkel való egyeztetések még inkább lefoglalnak. Ezekon felül számos kistérségi tanácsülésre, találkozóra viszem Földes jó hírét.

– Beszélne egy kicsit a képviselő-testülettel karöltve megvalósított sikeres beruházásokról?

– Már elnyert pályázataink között szerepel a szennyvíz-utótisztító tó rekultivációja, amelynek fejlesztése mintegy 250 millió forintba került. Ezzel a település eleget tesz a környezetvédelmi előírásoknak – így bírság sem fenyeget bennünket. Szeptember közepén fejeződik be az egészségügyi beruházás, amelynek keretében modern

Fotó: Tóth Viktor
egészségügyi központ létesül Földesen. Központi helyre kerülnek a háziorvosi és szakorvosi rendelő (Folytatás a 3. oldalon)

A képzés résztvevői: Agócs Anita Solymár (Pest megye), Baji Mária Hajdúhadház (Hajdú-Bihar megye), Borbás Borbála Jászfényszaru (Jász-Nagykun-Szolnok megye), Fögel Orsolya Arló (Borsod-Abaúj-Zemplén megye), Kurják Judit Cegléd (Pest megye), Lévay Enikő Hajdúszoboszló (Hajdú-Bihar megye), Lőrincz Beáta Nagyvácszony (Veszprém megye), Mészáros Henrietta Cegléd (Pest megye), Murai Eszter Várpalota (Veszprém megye), Neller Borbála Kardoskút (Békés megye), Sipos Gábor Nyírbátor (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye), Solymosi János Arló (Borsod-Abaúj-Zemplén megye), Szekeres-Vári Magdolna Budapest, Szabó György Herceghalom (Pest megye), Szabó Orsolya Pétfürdő (Veszprém megye), Székely Lilla Kecskemét (Bács-Kiskun megye), Dr. Tóth Lajos Felsőzsolca (Borsod-Abaúj-Zemplén megye), Tóth Viktor Nyírbátor (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye), Varga Diána Pilisszentlászló (Pest megye), Varga Pál Kardoskút (Békés megye) • Szakmai vezető: Gönczi Mária

A Földesi Hírlevél különszámának felelős szerkesztője: Nagy Gábor Miklós • Szerkesztő: Balázsiné Biró Valéria

• Olvasószerkesztő: Varjaskéri Viola • Tördelőszerkesztő: dr. Petróczy Gáborné Barna Ildikó

Lapalapító: Földes Nagyközség Önkormányzata, 4177 Földes, Karácsony S. tér 5. • www.mediaprovincia.hu

Földesi végzősök az új tanév előtt

Néhány nap, és megszólal a csen-
gő az iskolákban. Különös alka-
lom ez azoknak, akik most kez-
dik középiskolai tanulmányai-
kat. Megkérdeztünk három fia-
talt, hogy milyen nyarat tudnak
maguk mögött, és hogyan ké-
szülnek a tanévkezdésre.

Bagoly Nikolett

Az én nyaram nem volt egy
szokványos, laza nyár: nem vol-
tam nyaralni, angolra jártam, kö-
zépfokú nyelvvizsgát tettem le. A
nyár vége felé még mindig tanulok,
a középiskolára olvasok. A Fazekas
Mihály Gimnáziumba megyek,
francia–magyar kéttannyelvű
szakra. Várom, hogy elkezdődjön
– kíváncsi vagyok a leendő osztály-
társaimra és az iskolára magára is.

Bíró Barna

Tegnap jöttünk haza az Észa-
ki-középhegységéből, Sárospatak

környékéről, és holnap már indu-
lok is a gólyatáborba, Debrecen-
be. Tanulnom nem kellett a nyá-
ron, de gyakoroltam a kémiát.
Vegyipari iskolába megyek. Úgy
hallottam az ismerőseimtől, hogy
akik ezzel foglalkoznak, jobban
élnék. A megélhetés miatt választ-
ottam a vegyész szakot. A négy év
után még részt veszek egy techni-

kusi képzésen, aztán pedig eldől,
hogy tanulok-e tovább, vagy dol-
gozni kezdek.

Mata Henrietta

Már tizedik éve néptáncolok.
Az augusztus hosszú volt, rengen-
tegy helyen voltam fellépni, és há-
rom táborban is voltam. A gim-
názium mellett is tudom folytatni
a táncot, pénteken és vasárnap

lesznek a próbáink. Az Arany Já-
nos Gimnáziumba fogok járni, és
most kivételesen várom a tanév-
kezdést, mert új lesz a környezet
és újak az emberek. A volt évfo-
lyamtársak közül sokan megyünk
oda, ez jó, nem leszünk egyedül
a buszon.

Mészáros Henrietta

Fotók: Székely Lilla

Összeköt a néptánc szeretete

Egész estés műsorral ünnepelték a jubileumot a földesiek

Fiatallány ül velem szemben. Először találkozunk, mégis olyan nyi-
tott és barátságos, mintha már legalábbis óvodás korunk óta ismer-
nénk egymást. Nyáresti beszélgetésünket csak a szúnyogok zavarják
meg néha. Öszintesége azonnal szimpátiát ébreszt, amint nekifog
mondandójának. Legkedvesebb időtöltéséről beszél – a néptáncról.

– Egészen kicsi koromban kezdtem el táncolni – mesél a kezdetek-
ről Szilágyi Zita, a földesi Szélrózsa Néptánc Együttes oszlopos tag-
ja és korrepetitora. – Akkoriban még kötelező volt az általános iskola
első négy évfolyamában a néptánc. Később az Alapfokú Művészeti Is-
kola keretei között lehetőségem nyílt a folytatásra, így hetedik osztá-
lyos koromban kerültem be a helyi „felöltt” együttesbe. Azóta is aktí-
van részt veszek a csoport munkájában.

A szélrózsa minden irányából

Az együttes névválasztása nem véletlen, hiszen a negyvenfős tagság
jelentős része a környező településekről – többek között Sápáról, Kabáról,
Sárándról, Pocsajból – jár be a próbákra, Földesre. A csoportot jelen-
leg a Sárádon élő Gyönyörű Zsigmond vezeti.

– Nagyon összetartó közösség vagyunk, valószínűleg ezért járnak
hozzánk olyan szívesen a tizenéves fiatalok és a harmincas-negyvenes
anyukák egyaránt. A próbaalkalmak mellett számtalan közös progra-
mot szervezünk. Megünnepeljük a születésnapokat, a családi napot, far-
sangi és húsvéti összejövetelt tartunk. Mindez hozzájárul ahhoz, hogy
igazán jó csapatává váljunk – fejt ki Zita.

A táncok elsajátítása mellett az együttes célja, hogy megismerkedjen
nek az egyes tájegységek szokásaival, hagyományaiival és népdalaival.
Szerencsés helyzetben vannak, mert külföldi fesztiválok gyakori ven-

dégszereplői. Jártak már Spanyolországban, Romániában, Dániában,
Franciaországban, Lengyelországban és Németországban is.

Jubileum

– A közelmúltban ünnepeltük a harmincötödik évfordulónkat –
árulja el az együttes korát Zita. Apait-anyai beleadva igyekeztek a tán-
cosok felkészülni a jubileumi előadásra. A megnövelt próbaszám miatt
esetlegesen lankadó, csüggedő és fáradó táncosokra újra életet kellett
lehelni, biztató szóval buzdítani, előrevetítve az elismerés édes gondo-
latát. A kemény munkának természetesen meglett az eredménye. Az
együttes osztatlan sikert aratott egész estés műsorával.

Utolsó kérdésemre, miszerint gondolt-e már arra, hogy egy másik,
nagyobb múltú együtteshez szegődjön, egyértelmű nemmel felel. Eszé-
be sem jutott, hiszen itt vannak a barátai, akikkel összeköti a néptánc
szeretete – erős, szinte szétszakíthatatlan kapocs.

Murai Eszter ■ Fotó: Magánarchívum

A tettek embere

(Folytatás az 1. oldalról)

lők, valamint az ügyelet. A projekt megvalósítása több mint 100 millió forint. Harmadrészt a piactér kialakítását emelném ki, azt a 80 milliós beruházást, amelyre az engedélyezési eljárások már megvannak.

– Ezek tudomásom szerint uniós fejlesztések. Hogyan teremtik meg a szükséges önerőt?

– Földesen 95%-os az uniós támogatás 5% önerővel. Általában fejlesztési hitelt kell felvennünk ahhoz, hogy meg tudjuk előlegezni a felmerülő költségeket, mivel minden pályázat utófinanszírozással valósítható meg.

– Mik a jövőbeli tervek, elképzelések a település fejlesztését illetően?

– A Debrecen Hajdúszovátta összekötő út felújítása miatt óriási mértékben növekedett a kamionforgalom Földesen. Ezért

augusztus 31-én döntés születik majd arról, hogy részt veszünk-e a gyűjtőutak építésére kiírt pályázatban: egy elkerülő út segítségével ugyanis tehermentesíthetnénk a falut. Belvízelvezető rendszer kiépítésére szintén be szeretnénk nyújtani egy pályázatot, a szennyvíztelep felújítását pedig 2012-re tervezzük. A családi napközi bevezetése is újdonság, a helyi református lelkész bevonásával. Az új szolgáltatás a 2 és 3 év közötti gyerekek bölcsődéje lehet majd.

Becsengetésre várva...

Iskolakezdés Földesen

A földesi általános iskolában már javában készülnek az iskolakezdésre: szeptember elsejével mintegy 355 gyermek kezdi meg az új tanévet az intézményben. Az előkészületekről Horváth Sándorné, az iskola igazgatója beszélt lapunknak.

A tanévnyitóra augusztus 31-én 18 órakor kerül sor. Az igazgató elmondta, hogy már megkezdődött a tankönyvsomagok kiosztása. Új eszközökkel, többek kö-

zött 27 új lappal várják az alsósokat, valamint új padok és szekrények is kerültek az osztálytermekbe. Újdonság lesz az interaktív tábla – ez a szünet előtti szerzemény, ám az idő rövidsége miatt használata sem a pedagógusok, sem a gyerekek számára nem vált napi rutinná. Az eszközök beszerzését egy 24 millió forintos uniós támogatási keret tette lehetővé, illetve egy-egy interaktív táblával a Földes Községért és Tanuló Ifjúságáért Alapítvány, valamint az Apáczai Kiadó is hozzájárult az oktatás színvonalának növeléséhez.

Idén is lesznek szakkörök, ezek a gyermekek igényeinek megfelelően indulnak. Az iskola életében hagyományosnak mondható programok is folytatódnak, kiemelve a tavalyi évben induló, népszerű programokkal – az „Ép test – ép lélek” egészségnevelő programmal, a környezetvédelmi projekttel és a Földes-nappal.

Agócs Anita

Fotó: Szabó György

– Melyik olyan eredményére a legbüszkébb, amelyet a település első embereként ért el?

– Nagyon fontosnak tartom a beruházásokat, mert a település életéhez szükségesek. Mindezen túl a civil szervezetek munkájára, az összefogott, átgondolt együttműködésre vagyok a legbüszkébb. Az összefogás számom-

ra igen kedves példája az a társadalmi munka, amit a helyi férfiak, apukák, nagypapák végeztek a játszótéren 2006 tavaszán. Nekem az a legfontosabb, hogy az emberek együtt tudnak dolgozni – annál nagyobb érdem nincs, mint ezt segíteni, együtt elérni.

Bordás Borbála

NÉVJEGY

Jeneiné dr. Egri Izabella

Született 1968-ban. Férjezett, egy 18 éves lány és egy 15 éves fiú boldog édesanyja. 1986-ban érettségizett, 1987 és 1990 között az Államigazgatási Főiskola hallgatója. Ezt követően igazgatási irodavezetőként, valamint aljegyzőként kezdett dolgozni a földesi önkormányzatnál. 1999-től Tetétlenül felkérésre jegyzői munkát látott el. 2006 tavaszán indult először a polgármesteri posztért, s a 2010-es választást is megnyerve, Földes település polgármestere. 2011. július 1-jén jogászdoktori címet szerzett. Közigazgatási területen 22 év tapasztalattal rendelkezik. Arra törekszik, hogy a családjával tölthesse szabadidejét: kedvenc időtöltésük a mozizás, illetve karácsonyoként a közös társasjátékozás.

Kinevezték, lemondott

Találgatnak Földesen. A Krisztály Szociális és Gyermejkölési Társulás és a keretein belül működő Szociális Szolgáltató Központ vezetője március 1-től újabb öt évre nyerte el a megbízatást. Július 1-jével lemondott.

Közös lónak túros a háta, szokták mondani. A kistérségi társulások finanszírozási kényszerből jöttek létre, és ez a kényszerházasság nem minden esetben tartós. A földesi központtal működő kistérségi társulás települései is úgy döntöttek, válnak. A „bontóper” szokás szerint elhúzódtott, s a testület újrapályáztatta a fent nevezett intézmények közös igazgatói posztját. Rácz Attiláné került ismét a vezetői székbe. Július 1-jével viszont az újonnan alakult kistérségi társulásba, püspökladányi székhelyű vezetés alá kerültek a szociális alapfeladatok, Ráczné így végül a hozzájuk tartozó családsegítő szolgálat vezetője lett.

Földesnek ezen átcsoportosítás nyomán a nem kötelező feladatok maradtak: a támogató szolgálatot működtetik tovább a Szociális Szolgáltató Központ részeként. Ennek vezetői posztjára új pályázatot írtak ki.

Látható tehát, hogy Ráczné lemondásának hátterében bonyolult események állnak, nem lehetett egyszerű meghozni a döntést.

Baji Mária

Fotó: Tóth Viktor

Látogatóban Mészáros Andreánál

Aki megvalósította az álmait

A lovak is tudnak szeretetet adni, és néha nekik is van rossz napjuk – vallja Mészáros Andrea, a Földesi Remény Lovasegyesület alapítója. Most olvasóinknak is bepillantást enged az általa megálmodott világba.

A földes, kavicsos mellékutak kereszteződésében álló kertes ház falán egyszerű, fehér tábla. Felirata: Földesi Remény Lovasegyesület. Ez árulkodik arról, hogy aki a fakerítésen belép, külön kis világba érkezik. Andrea, az egyesület létrehozója már első pillantásra kedves, barátságos ember benyomását kelti.

Először szabadkozik egy kicsit, mivel van még teendője az állatok körül. Seprút ragad, és közben arról mesél, hogy már két éve létezik az egyesület, de a megyei bíróságnál csak egy éve sikerült bejegyeztetniük.

– A férjem szintén lovasember, vele közösen alapítottuk az egyesületet – mondja. Nagy egyetértésben nevelik fiukat – aki hároméves korára már maga is gyakorlott kis lovas –, együtt végzik a lovak körüli teendőket, oktatják a gyerekeket, amatőr lovas ügyességi versenyekre járnak, és újabb tábortakat is szerveznek. A rendezett udvaron széna- és lószag, megszo-

kott részei a lovas mindennapoknak. Andrea lelkesen mutatja be Reményt, a pónit.

– Előbb az egyesület jött létre, aztán ehhez kerestünk kaba-laállatot – meséli, és továbbvezet az udvaron. A jobbra lévő istálló sötétjében tekintélyt parancsolóan áll a fekete Nóniusz, a fedezőmén. – Gyermekkorom óta imádom a lovakat – folytatja Andrea, akinek szülei annak idején nem támogatták, hogy ilyen jellegű iskolát válasszon. De ő nem adta fel, és tizennyolc éves korában Bábólnán lótenyésztői és belovagló végzettséget szerzett, majd ezek mellé egy éve lovas túravezető képzést is. Ahogy mesél, csillog a szeme, mosolyog, kezdeti megilletődöttsége a múlté. Mire a bértartott pej kancához érünk, már egészen felszabadult. Becézi, simogatja a lovat, aki mindezt azzal hálálja meg, hogy Andrea arcához dörgölőzik, és egyetlen percre sem mozdul mellőle. Az udvar hátsó részén egy herélt ló, két fekete kanca és csikóik legelésznek.

– Az álmom egy egyhetvenöt magas, négy láb kesely, hóka vagy csillag jegyű ló volt – mondja Andrea, hozzátéve, hogy számára ezt testesíti meg Csillag.

A körséta után a verandán foglalunk helyet. Ekkor már ott bók-

A lovak meghálálják a szeretetet

Fotó: Nagy Gábor Miklós

lászik körülöttünk Remény is, akiről kiderül, hogy előző gazdáik rossz körülmények között tarhtatták, ezért eleinte nagyon bizalmatlan, félős volt. A bántortalanságnak mára nyoma sincs.

– Vonzom az ilyen állatokat – jelenti ki mosolyogva Andrea, aki minden lovat, aki eddig elkerült tőle, megsiratott. – Rengeteg türelmem van a lovakhoz, de mindemellett szigorúnak és következetesnek is kellennem, már csak a nálunk lovagló gyerekek miatt is – vallja az egyesület vezető-

je. Módszerének hatékonyságáról mi sem árulkodik jobban, mint a főként Földesről, Berettyóújfaluból és Debrecenből rendszeresen visszajáró 25-30 gyermek.

Andreának egyébként ritkán jut ideje lovagolni, inkább a gyerekeket oktatja, ők az elsők és van még egy ok: orvosa szerint sosem ülhetne lóra gerincbántalmái miatt. A lovak iránti szeretete és rajongása miatt azonban képtelen lenne megfogadni a doktor tanácsát.

Főgel Orsolya

Pillanatkép a tavalyi falunapról

Fotó: Magánarchívum

Guinness-rekordra készülnek

A földesi szabadidőközpontban szeptember 24-én rendezik meg a falunapot. A sztárvendég az April Project, és rekordkísérlet is készül – palacsintasütővel.

Az idei látogatók lecsófőző versenyen vehetnek részt, lovasversenyeket, lovas- és kutyabemutatót, motoros börszét tekinthetnek meg, a kicsiket pedig játszóház várja. A kistérség művészeti csoportjai is bemutatkoznak. Az April Project, az RTL Klub *Csillag Születik* című műsorának döntősei egyedi tánc-

produkciókkal szórakoztatják a közönséget.

A falunap nagyra törő terveket is tartogat: nem kisebb vállalkozásra készülnek, mint 12 ezer palacsinta megsütésére 24 óra alatt, amivel a győri egyetemisták 9600 darabos Guinness-rekordját kívánják megdönteni. Az alapanyagokat a helyi vállalkozók biztosítják. A rendezvény a Dorcas Segélyszervezet által támogatott árva gyerekeket is vendégül látja, és az idősök otthonába is juttat az ételből.

Kurják Judit

Természetvédelem a Kálló-háton

Mindent a madarakért

Rekkenő hőség a pusztán – nagy költőinket megihlető látvány. Mikor 2011 augusztusának végén a Bihar Természetvédelmi és Kulturális Értékkörző Közalapítvány munkatársa, Bona Gabriella 'idegenvezetésével' a Földes melletti Kálló-hát területére látogattam, stílszerűen szinte remegtem a forróságtól a látóhatár.

A Kálló-háti tanyára rendszeresen járnak a gyerekek környezeti nevelési programokra a környező településekről és Földesről. A hatalmas központi közösségi épület közepén jurtasátor váza, a falakon bemutatótáblák a környék természeti és kulturális értékeiről.

A közalapítvány munkatársai, Gabriella és férje, Ványi Róbert tizenhét éve költöztek a tanyára. Róbert tizenöt évig volt a Bihari-sík Tájvédelmi Körzet vezetője. Mindenekfelett fontosnak tartják a természeti értékek védelmét.

A tanya körül egész ménes legel. Az itt élő 90-100 ló nem csupán jól érzi magát: a legeltetés révén segítenek a füves területeket karbantartani. Épp mint régen, mikor még a falu ménese legelt rajtuk. Mialatt a nemes, türkmén *akhal teke* fajtájú lovak között járunk, melyeket a régészeti leletek tanúsága szerint honfog-

Vadlibavonulás a Kálló-háton

Fotó: Simay Gábor

láló őseink is használtak, tökéletes biztonságban érzem magam. Nyugodtság árad lóból és emberből egyaránt.

A közalapítvány jelenlegi projektjének célja, hogy a mesterségesen elvont vizet visszavezessék az egykor vízjárta területekre, s ezáltal a madarak is visszaköltözzenek, tudom meg házigazdám-tól. Már is rengeteg faj él itt: gólyatöcs, kis kócsag, nagy goda, tőkésrécék, cankók. E fajok közül néhányat én is megcsodálhatok, mikor elindulunk a Bihari-sík tanösvény bemutatótáblái mentén. A tanya melletti kis ligeterdő a kékvércse fészkelőhelye. Három éve a túzok is újra költ a területen. Visszatelepülése a bizonyít-

téka annak, hogy a közalapítvány jól végzi a munkáját.

A tanösvény utolsó tábláinál már a Hortobágyi Nemzeti Park által gondozott területen járunk: bivalycsorda dagonyázik a távoli vizenyőkben. A patások azért is fontosak a madarak szempontjából, mert jelenlétükkel olyan ízeltlábúak megtelepedését segítik elő, melyek a védett madárfajok táplálékául szolgálva elősegítik azok terjedését.

A közalapítvány idén nyáron huszonkilenc földesi általános iskolás számára szervezett környezetvédelmi tábor Aggtelekre. Támogatásuk jóvoltából jelentős kedvezménytel táborozhattak a gyerekek, egy feltétellel: szü-

lőnek-gyerekek egyaránt el kellett olvasniuk Gévai Csilla *Nagyon Zöld Könyv* című munkáját, és egy életkoruknak megfelelő kérdés-sorra válaszolniuk a fenntarthatóság témakörében. Gabrielláék azt remélik, hogy ezáltal is környezettudatosabban fognak élni a földesi családok.

– A természetvédelmet átélhetővé kell tenni – mondja Gabriella. Amikor gyerekek jönnek hozzánk bemutatóra, el is játszunk velük, milyen védett, és milyen nem védett területen élni madárként. Érezzék meg a különbséget a biztonság és a kiszolgáltatottság között – hiszen mindkét körülményt mi, emberek teremtjük.

Varga Diána

A tanösvény egyik állomásán

Fotó: Varga Diána

Uniós forrásból fejlesztenek

A közalapítvány 1999 óta tevékenykedik a bihari táj természeti és kulturális értékeinek megőrzéséért, a biológiai sokféleség fenntartásáért és a környezetkímélő mezőgazdasági módok elterjedéséért. Szemléltető munkájuk során rendszeresen tartanak terepi foglalkozásokat óvodás- és iskoláskorú gyerekeknek. Mintegy 1100 hektár bihari és dél-nyírségi földterület gazdája, amely védett és fokozottan védett fajok élőhelye. A szervezet székhelyül is szolgáló Kálló-tanyai bemutatóközpont egy hajdani orosz katonai objektum átalakításával jött létre francia–magyar nemzetközi együttműködés eredményeként. A tanyát körülölelő Kálló-hát vizes élőhelyé alakítására a közalapítvány 2009-ben nyerte el az Európai Unió támogatását. A több mint 165 milliós projekt második ütemében a Sárréti- és a Keleti-főcsatorna vizét zsiliprendszer segítségével vezetik a szikes területekre. Az így kialakuló alacsony vízállású területek számos védett madárfaj élő-, fészkelő- és vonulólhelyéül szolgálnak.

Kacérkodás az ízekkel

Országos díjat is nyert már a földesi birkapörkölt

Ha Bene Gyula bácsi a közelben van, biztosra vehetjük, hogy senki nem marad éhen, legyen szó akár több száz emberről. A vidám arcú szakács a főzés rejtelmeiről és különleges pörköltjéről mesélt.

A főzés alapjait és szeretetét édesanyjától tanulta. A fiús családban nevelkedő, akkor még tizenéves Gyula bácsi az első konyhai kísérlet alkalmával édesanyját szerette volna meglepni azzal, hogy mire hazaér, egy tál frissen készített lebbencslevessel várja.

– Persze ez nem sikerült olyan jól – meséli nevetve – elégett a hagyma, a paprika... Ennek ellenére édesanyám nagyon megdicsért, sőt további tanácsokkal látott el.

Ettől kezdve mindig ő főzött a családra, így minden apró trükköt megtanult. Később mint hatóságihentes még egy falat húsról is meg

tudta mondani, hogy milyen étel lehet belőle készíteni.

A híres birkapörkölt

Gyula bácsi mindig is szeretett kacérkodni az ízekkel, saját receptjei közül egy különleges, jellegzetes birkapörköltet szokott a falu rendezvényein készíteni. Ezzel az étellel nyolcszáz főt is jól lakott már egyszerre. – A pör-

költet pörkölni kell, nincs benne semmi hókuszpókusz – meséli lelkesen. Először fehérre kell sütni a húst, majd beletenni a zúzott fokhagymát, és csak utána következnek a hagyma és a paprika. Természetesen só és bors is kerül az ételbe, valamint egy szem meghámozott, kettészelt paradicsom. A végén, csak a színe miatt, egy kevés paprikát tesz az üstbe, ami szinte szétolvad a pörkölt tetején. Az

alapanyagok adagolási sorrendje nagyon fontos, mert csak így érhető el a várt ízkompozíció.

A velős-csülkös pacal varázsa

Ezzel a sokaknak talán szokatlan összeállítású étellel első helyezést ért el egy országos főzőversenyen, ahol 172 szakács mérte össze tudását a fazekak fölött. Az étel nagy kihívást jelent még egy gyakorlott szakácsnak is, hiszen a három alapanyagot egyszerre kell megfőnie. Ráadásul az is fontos, hogy a velőrózsák egyben maradjanak. – A zsúritagok, alig 20 perc múlva visszahozták a tálat, hogy nem tudták kellőképpen megízlelni az ételt – emlékszik vissza Gyula bácsi. Méltán lehet büszke magára, mert ezt a tudományt saját tapasztalatai útján sajátította el, így ma már elő sem fordulhat, hogy a főztje ne sikerüljön jól.

Kép és szöveg: Szabó Orsolya

Tóthné Domokos Irma természetgyógyász

Füben, fában van az orvosság

Manapság felkapott dolog a természetgyógyászat, sokan viszont éppen kételkedve fogadják. Szó se róla, vannak rossz tapasztalatok, de a természetgyógyászat és a tudomány találkozása csak a javunkra válhat.

Tóthné Domokos Irma 15 éve képzett gyógymasszőr, természetgyógyász és reflexológus Föld-

desen. A hangsúly a képzettségen van. A szakmát 38 évesen tanulta meg, nem akarta munkanélküliként elfecsérelni az életét. A természetgyógyászatnak kizárólag azok a területei érdeklők, amelyek hosszú évek tapasztalatain alapulnak, vagy már tudományos bizonyítást nyertek. Nagyon jó kapcsolata van más természetgyógyászokkal. Mivel szakterüle-

tén, a fitoterápián, azaz a gyógynövények hatóanyagaival történő gyógyításon kívül rálátása van a természetgyógyászat más ágaira is, bátran ajánlja is őket, ha szükségét érzi.

Nagy lelkesedéssel mesélt a szakmájáról, a gyógynövények hatásáról, a bioenergiáról.

– A vendégnek meg kell bíznia bennem, különben nem tud ellazulni. Ilyenkor én csak rá koncentrálok. A természet ereje, a gyógynövények körülvesznek bennünket, jelen vannak a közvetlen környezetünkben. Itt, Földesen is rengeteg gyógynövény található – például a vérehulló fecskefű, a cickafark, a bodza, a kamilla vagy az útifű –, de nem csak ezek gyógyítanak. Egy jó hobbi, a tánc – bármi, ami örömet okoz, feltölt energiával. Így például már önmagában az is, ha

Vérehulló fecskefű

Kamillavirág

Talpmassázs

Fotó: Sipos Gábor

az ember képes felfedezni az őt körülvevő táj szépségét.

Hát igen! Füben, fában van az orvosság.

Baji Mária

Míg világ a világ...

35 éves a Balásházy János Kertbarát Kör

Krizsán Mihály sokféle tiszteletölt be. Kérdezhetnénk a művelődési ház nyugalmazott igazgatójaként vagy többek között a Pedagógusok Országos Szakszervezetének tagozatvezetőjeként. Most mint a kertbarátkör elnökével beszélgetek vele a jeles évforduló alkalmából.

Az elnök úr a jelenről mesél, arról hogy a szakmaiságon túl a közösségformálás, az emberi kapcsolatok ápolása a baráti kör fő célja. Ez hitvallása is, amelyet ott-honról hozott magával, és amit a pedagógusévek továbbéreltek. Szerényen számol be a rendezvényekről, amelyeknek részt vesznek a szervezésében: az aratófesztiválról, a falunapról, „Az enyém a legjobb” pálinkaversenyéről, a vő-

félytalálkozóóról – pedig ez utóbbi már nemzetközi eseménnyé nőtte ki magát. A kertbarát testvércsoportok fogadása valódi településmarketing – megadják mindennek a módját: a vendégeket a polgármester asszony fogadja, és bemutatja a települést, majd egy kis szakmai program következik, melynek része a „tisztaszilvavályinká” kóstolása és a hagyományos vendéglátás a földesi asszonyok híres süteményeivel. Vendégszerető nép él itt, szívesen látják az ide érkezőt. Ezt magunk is megtapasztaltuk, amikor Miska bácsi oldalán érkezünk a régi kertbarátokhoz, Tóth Lajoshoz és Sági Alberthez.

Lajos bácsi szerint nem tudományos alapon, hanem hobbi-ból kertészkedtek, és folyamato-

san képezték magukat. Berti bácsi, a baráti kör egyik alapító tagja megerősíti, hogy 35 évvel ezelőtt a szakmai és emberi kapcsolatok motiválták a kertbarát kör létrejöttét, és mint mondja, ugyanezek miatt létezni is fog, míg vi-

lág a világ. Magam is így hiszem, mert Miska bácsi szavaival élve az emberszeretet, felelősség, önzetlen tenni akarás fiatalon tart, és odavonzza az ifjúságot.

Lévay Enikő
Fotó: Tóth Viktor

Fácánnevelde Földesen

Több mint 100 éve, 1906 óta működik a földesi Nimród Vadásztársaság. 8500 hektáros területük kiváló élőhely, előfordul itt őz, vaddisznó, nyúl, és nem ritka a róka sem – de a legtöbb fácánból van.

És ennél csak még több lesz, hiszen 2011 júliusa óta 1600 madár cseperedik az új földesi fácánneveldeben. Nagy Kálmánnal, a vadásztársaság elnökével érkezem a telepre. A nyitott tenyésztetben a fácánok szabadon mozoghatnak a talajon, és feltelpepedhetnek a fákra. A telepet körülvevő magas dróthálót a társaság tagjai társadalmi munkában építették – a telepet egyetlen hónap leforgása alatt sikerült kialakítaniuk.

Megjegyzem, hogy ez a nevelde jó tápláléktelep a rókáknak. – Nem – hangzik a válasz. – Túl jártunk az eszükön. Fél méterre beástuk alul a kerítést, és a földtől arasznyira villanypásztor működik. Nem fordult még elő, hogy a kerítésen bejutott volna a róka. Hát igen!... A lelemény.

A kis fácánok héthetesen kerültek a telepre, és 4-5 hónap alatt, azaz október-novemberre növekednek vadászhatóvá. Amikor elérik a megfelelő súlyt, felrepülnek, és maguktól elhagyják a neveldét. (Szegények, ha tudnák, mi vár rájuk, inkább maradnának!)

– Elsősorban a társaság tagjai részére tenyésztjük az állatokat, de természetesen bérvadászatot is rendezünk – meséli látható büszkeséggel Nagy Kálmán. – A német vadászok már nem sűrűn jönnek, de szerencsére mostanság egyre több olasz és francia látogat hozzánk. Főleg fácánra megyünk, de ha nyúl vagy nagyvad

kerül elénk, nem hagyjuk őket „megszólítatlanul”.

Ha beválik a nevelde, akkor bővíteni szeretnék a telepet, mondja el az elnök. Ez most a rövid távú cél.

Kép és szöveg: Szabó György

Szükség lenne mezőőrökre

A falu többször szorgalmazta a mezőőri szolgálat létrehozását, mert jelentősen megemelkedett a lopások száma. Többen elvégezték már a tanfolyamot, és elvállalnák a mezőőrséget, így könnyítve a rendőrség, de elsősorban a gazdák munkáját.

A falugazdász az adminisztráció mellett a földhasználati bejelentések, támogatások elektronikus ügyintézés, a regisztrációs nyilvántartások vezetése és egyéb tájékoztató jellegű feladatok teljesítésével segíti a termelőket – mondta el lapunknak Nagy Zoltán, Földes falugazdásza. Így van munkája garmadával, s ebbe nem fér bele a terület őrzése is. Ezért is volna fontos egy vagy akár több új ember. Az önkormányzat szeptember eleji testületi ülésén dönt arról, hogy vállalni tudja-e az 50 százalékos hozzájárulás előteremtését pályázat útján, annak érdekében, hogy Földesen mezőőri posztot hirdethessenek meg.

Lőrincz Beáta

Az idei nyár nem volt strandszezon

A földesi strandfürdő évente május 1-től szeptember végéig várja látogatóit. Az elmúlt szezonban tízezer fölött volt a látogatók száma; a faházak és a holland turistákat vonzó kemping forgalma mellett a délutáni közönség is élt a víz adta lehetőséggel.

Idén augusztus végéig viszont mindössze körülbelül ötezer látogatója volt a strandnak. Az üzemeltetők reményei szerint még kitart a jó idő, és a kora ősz pótolja a júliusi kiesést. Szeptemberben a strand délután várja vendégeit.

Lőrincz Beáta ■ Fotók: Tóth Viktor

Lelemény, kitartás, sportszerűség

Földes híres birkózóiról. Elég Csapó Gézára gondolni, aki meghonosította a faluban a birkózást, de több olimpikon is itt kezdte pályafutását. Az ő nyomdokaikba léphet Ványi Bernadett, akinek ez a sport szerelem volt első látásra.

Bernadett második osztályos korában ismerkedett meg a kifejezetten gyerekeknek szóló grundbirkózással. Hamar kiderült, nagyon tehetséges: gyorsan tanul, és adottságai megfelelőek, hogy eredményes lehessen a szabadfogású változatban is.

Ahhoz, hogy valaki sikeres birkózó legyen, erősnek, gyorsnak, leleményesnek, kitartónak kell lenni, de nagyon fontos a sportszerűség is. Időközben érmek sora bizonyítja, hogy mindez Bernadettben is megvan. Gyűjteményében az országos diákolimpiai érmek mellett ott van már a magyar bajnoki arany is. Számomra az egyik legérdekesebb

azonban egy olyan aranyérme volt, amit egy megyei versenyen nyert – fiúk között. Ugyanis, ha úgy adódik, Bernadett elindul a fiúk között is, vagy valamelyik nála jóval nehezebb súlycsoportban, és ott is tisztessen helytáll.

Ha eljön az ideje, szeretne nemzetközi versenyeken részt venni, egy Európa-bajnokságon, esetleg az olimpián. A sportolók között pedig köztudott: „A lehetetlen nem létezik!”

Kép és szöveg: Székely Lilla

Miért éppen Földes?

A második ittlétemet már könnyebben meg tudom magyarázni, mint az elsőt. Már ha valaki számon kérné. Mert hogy kerül egy falutévés ember – aki ráadásul inkább az operatóri feladatokat végzi, mintsem a szerkesztőieket – egy újságíróképzésre? Hát „muszájból” – mert ismernie kell az alapvető szakmai szabályokat, ha már tudósít valamiről.

Tavaly talált rám egy e-mail, amelyben arról értesültem, hogy Földesen médiaismereti oktatás lesz, akkor még nem tudtam, hogy sokadszor. Végül is rám fér, a főnök áldásának birtokában jelentkeztem, jöttem. Pihenőnek jó lesz. Pihenés kevésbé, munka és tanulás annál több várt. Megkedveltem az előadókat, tanárainkat, vendéglátóinkat, élveztem a munkát. Gönczi Marika, a pörgős, kedvesen szigorú képzésvezető, aki mindig mindent el tud intézni, Görög Ibolya, az etikett és a protokoll professzora, a halk szavú, ősz hajjú, jószágos, nagy tudású Halák tanár úr, Viola, a helyesírásra joggal kényes szerkesztő, földim, Barna Ildikó, a Putnokról elszármazott tördelő, Kleer Laci a kiváló, jó humorú fotóriporter, Porcsin Zsolt, a nagybajuszú médiatanácsadó – akiktől annyi újat tanultam 56 évesen ugyan, de könnyedén.

Az idén is át akartam mindezt élni, Marika invitálására újra itt vagyok. Újabb ismeretekkel a fejemben utazhatom haza, hála a magamban csak „háromnevű Miklósnak” becézett, fiatal kora ellenére lenyűgöző előadásmóddal bíró főszerkesztőnek és már említett oktatótársainak. Lehet, hogy jövőre is lesz »Földes«?

Solymosi János